

SV. ANTON PADOVANSKI

Sveti Anton, tudi Anton iz Lizbone, se je rodil *15. avgusta 1195* bogatemu plemiču Martinu Bulhões in njegovi ženi Mariji Tereziji Taveira v Lizboni. Njegovo krstno ime je bilo Fernando de Bulhões. V najstniških letih mu je umrla mati.

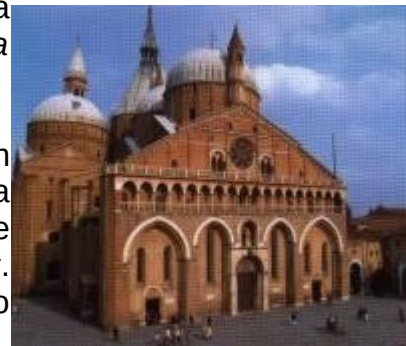
Po dobri verski izobrazbi se je okoli leta 1211 pridružil avguštinskemu samostanu v Coimbri. Kot mlad redovnik je prisostvoval čaščenju relikvij petih frančiškanskih mučencev, misijonarjev, ki so jih umorili muslimani v Maroku. Njihova zgodba in trpljenje sta ga tako prizadela, da se je odločil prestopiti v red manjših bratov, kjer je prevzel ime Anton. Z njihovo pomočjo si je želel v Afriki oznanjati krščansko vero med muslimani, čeprav je vedel, da s tem tvega svoje življenje. Zaradi hude bolezni ni nikoli oznanjal vere po Afriki. Spoznal je, da mu po nekajmesečnem okrevanju ne preostane drugega, kot vrnitev na Portugalsko.

Vendar je usoda določila drugače; pred obalo Sicilije je doživel hud brodolom. Po rešitvi se je odpravil v Assisi, kjer je potekal generalni kapitelj* v Porcijunkuli. Provincial pokrajine Emilia Romagna se je zavzel zanj in ga vzel s seboj v gorski samostan Monte Paolo v bližini mesta Forli. Tu je na dan prišel njegov govorniški talent in začela se je njegova pridigarska pot.

Od tedaj naprej je Anton na cerkvenih prižnicah oznanjal Božjo besedo. Njegova prizadevanja na področju v boju proti krivovercem so bila kronana z velikimi uspehi. Po naročilu sv. Frančiška Asiškega je začel poučevati teologijo. Deloval je v krajih okoli Riminija in Milana, bival je v južni Franciji, leta 1227 pa se je vrnil v severno Italijo, kjer se je umaknil na posestvo v Padovi. Njegov najljubši kraj, kamor se je rad umikal, je bil sedež, ki si ga je dal narediti v krošnji nekega drevesa.

Papež Gregor IX. ga je zaradi njegovega izrednega poznavanja Svetega pisma imenoval "arca testamenti" (skrinja zaveze).

13. junija leta 1231 je s spokornim psalmom na ustih umrl v ženskem samostanu Arcella pri Padovi. Leta 1263 so v navzočnosti generala Bonaventure njegove posmrtno ostanke izkopal in jih prenesli v baziliko sv. Antona. Grob, kakršnega tam vidimo danes (vidili smo

---

* zborovanje duhovnikov in redovnikov

ga tudi mi), je bil postavljen 14. junija 1310. Od prvotne kapele ni na žalost nič ohranjenega.

Sv. Anton Padovanski je največkrat upodobljen kot pridigar ribam. Ta njegov simbol izhaja iz legende, ki pravi, da je nekoč želel pridigati pred veliko ljudsko množico, vendar ga kljub zanimivemu govoru ni nihče poslušal. Nenadoma pa so ribe pomolile glave iz morja in mu prisluhnile. Po tem dogodku naj bi se spreobrnilo vsi prebivalci Riminija.

Velikokrat je naslikan z Jezuščkom v naročju (slike *El Greca* v Madridu in *Murilla* v Sevilli) ali Marijo ob sebi (*freska Agnola Gaddija* v Firencah). Njegovi atributi♦ so še lilije, osel, hostija in križ.

Prizori iz njegovega življenja so upodobljeni na barvnih oknih v baziliki sv. Frančiška v Assisiju.

Čaščenje sv. Antona se je najprej razširilo v Padovi, od 16. stoletja dalje pa ga častijo v vsem krščanskem svetu. V Italiji spada med najbolj čaščene svetnike. Je zavetnik Padove in Lizbone, zaljubljenec, zakoncev, žensk in otrok ter revežev, popotnikov pekov in rudarjev.

Anton je v času svojega življenja deloval tudi v Gorici in drugod po Sloveniji, kjer so mu posvečene številne cerkve.

VIRI in LITERATURA:

- Wikipedia: Anton Padovanski
- www.minoriti.rkc.si/svetniki

♦ predmet, po katerem prepoznamo osebo